

החברותא

בס"ד ערש"ק פרי' נשא י' סיון תשע"ב

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 432

פצצות יקרים

המדרש מאריך בפרשת נשא יותר מכל הפרשיות וכן בזהר. וטעם לדבר נתן מרן החדושי הרי"ם בספר הזכות לפי שבכל שנה (ע"פ רוב) חג השבועות חל בפרשת נשא ובקבלת התורה מתחדש במוב השי"ת נתינת התורה על כל השנה והיא מתפשטת, כן הפרשה הארוכה בתורה פרשת נשא ויש בה קע"ו פסוקים והפרק הארוך ביותר בתהלים הוא קי"ט וגם בו יש קע"ו פסוקים והמסכת הארוכה בש"ס היא בבא בתרא ובה קע"ו דפים.

נשא את ראש בני גרשן וכו' (ה, כב) נשא את בני גרשן ובני מררי המגורשים והם במרירות ויכולים להתקרב. ועתה הרמז בזה כי בקבלת התורה היו כל הדורות. וכתוב זכור את יום השבת לקדשו, וכתוב וקדשתם היום ומחר (שמות יט, י) ויש מחר לאחר זמן נשאר הקדושה. וקדשים הלילה הולך אחר היום, לילה בזמן הגלות שנקרא לילה הולך אחר היום שנמשך ליום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בקבלת התורה יכולים להמשיך הקדושה.

נשא את ראש בני גרשון גם הם (ה, כב) תרומם את היהודים שהינם כיום בבחינת מגורשים. אך בתנאי שגם הם יסייעו לכך, שהם ינסו ג"כ להתרומם ולרומם את עצמם ממצבם השפל, שלא יהיה בבחינת נהמא דכיסופא, לחם הניתן לאדם כמתנת חנם ללא יגיעה עצמית. וגורמת לו להתבייש.

(יגדל תורה - בשם רבי בונם מפרשיסחא)

מצות שלוח טמאים (ה, ב) נראה לי תואר מצורע מוציא רע, ר"ל שכל כך הורגל שעדיין מוציא רע, לכך שילוחו חמור משלש מתנות, מה שאין כן זב שעדיין לא הורגל ומוכן לחזור בו ויתחפך מן רשע שער, ומן זב בו, שאחר שנעשה נבזה בעיניו וישפיל דעתו יטהר מעונו, ולכך שלוחו רק משני מחנות - וענין טמא נלפש כי בטומאתו אנוס הוא לכך אין שלוחו רק ממחנה שכינה.

ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה (ה, י) הקמץ אינו בעל הממון רק שומר עליו. וכל ממנו מוכן לאחר אשר הוכרו עליו ברקיע, ורק החונן וגותן הוא בעל הממון. וזה אשר יתן לכהן לו יהיה, מורה כי משל הוא גותן.

נזיר, סוטה, הגה בתורה הסדר קודם פרשת סוטה ואח"כ פרשת נזיר, אולם בסדר הש"ס נכתבה מסכת נזיר לפני מסכת סוטה. כי לפי דרך התורה צריך להיות מקודם סור מרע ואח"כ עשה טוב. לכן אי אפשר להגיע לקדושת נזיר אלא אח"כ נתרחק לגמרי מן החטא, אולם חז"ל ראו שדרך זו קשה מדי כי אם ימתין האדם עד שיתרחק מהרע בשלמות יעברו עליו כל ימי חייו. לכן חידשו דרך שיתחיל לעסוק בטוב אפילו כשלא נטהר עדיין בשלמות.

איש או אשה כי יפליא לנדר נדר וכו' (ב, ב) באבן עזרא פירש תיבת "יפליא" מלשון פלא, שיעשה דבר פלא כי רוב העולם הולכים אחר תאוותם, והוא פירש עצמו מתאוות העולם. לפי דברי האבן עזרא כל הפורש מתאוות העולם נקרא עושה פלא. לכן נקראים הצדיקים עושה נפלאות, לפי שרוב העולם רודפים את התאוות והם פורשים מכל תאוות העולם.

כי יפליא לנדר נדר להזיר לה' (ו, ב) רש"י מביא דרשת חז"ל למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה לומר לך שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין. יש להסביר את הענין לפי דברי הבעש"ט שאם אדם רואה דבר חטא עליו לדעת שיש לו שייכות לזה לא בחינם זימנו לו לראות כן, ורצו לעוררו שיחזור בתשובה. לפיכך הרואה סוטה בקלקולה דוקא, שאם נודמן לו לראות כן. סימן לכך שהיציצה"ר ממון בקרבו ועלול לחטא או שמא עשה משהו מעין זה. לכן עליו מוטל לגדור עצמו מן היין.

(בכורי אביי - להרה"ק מרדכימין)

כה תברכו (ו, כג) באיזה מצב שכני ישראל יהיו תברכו אותם...

האשכ שיחת הרא"ש ז"ע"א אולצ'י שביע' של פסח תשל"ז ה'בא ל'פס' ע"י א.א.

"כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני". זוהי התכלית שאליה צריך כל אחד להגיע - "הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי", הוא חי את הטיפשות והאולת שלו, ואז הוא בדרגה הגבוהה ביותר. ובתנאי שהכרת האיוולת והטפשות שלו לא תשבור אותו, ולא תביא אותו שלא להכיר שהפעולה שהוא עושה זה הרחמים.

- 1 -

אך לדאבוננו במקום שנחיה ביסוד שלנו וכל אחד יתעסק עם הנגעים שלו עצמו, הוא מתעסק רק עם הנגעים של הזולת, ולכן אנו שרויים בגלות כל כך ארוכה. לכן יש קנאה, לכן יש שנאה, ושנאת אחים, לכן יש רציחה, וכ"כ הרבה גניבות, וזה הגורם למחלות הקשות שמצויות היום בעולם שכל אחד מפחד ורועד מהם. כי מכיון שאנו לא באחדות או הקליפה היא באחדות, והיא מכה בנו על שמאל ועל ימין מכל הצדדים אנו מבקשים שהרבש"ע כבר ירחם עלינו ויפסיק לתת לקליפה כזה כח, ויכניס בנו הרהור תשובה שנוכח תמיד את החטאים שלנו - "וחטאתי נגדי תמיד". כי כל הזמן צריך לחיות בהכרה של היסוד שלנו, וחדשים לבקרים להתחדש בזה בכל רגע ובכל נשימה, לא לשכוח שאנו מונחים בני שערי טומאה, ולזכור שהרבש"ע הוא זה ששלח לנו סיבה של כעס, או רציחה, או קנאה, או לשון הרע, או אהבה טפילה, הכל שלוחים ממנו כדי שאנו נבוא מזה לדביקות. כי כל העבודה של האדם היא - וחטאתי נגדי תמיד, אסור לו לצאת מהיסוד שלו.

וזה ענין "לא חטא דוד אלא להורות תשובה ליחיד", דהיינו להורות שהיחיד צריך תמיד לעשות תשובה. ומחי התשובה שלו, שלא ישכח מה הם המעשים שלו - נ' שערי טומאה - וחטאתי נגדי תמיד - ורחמיו על כל מעשיו. כל המעשים שלו הם רק מהרחמים.

- 1 -

כדי להגיע לבחינה זו צריך לעבוד עשרות שנים, ולא להיבהל מהדרך הארוכה כל כך. כשנוטעים גרעין באדמה אין בו לא עלים ולא פירות, רק אחרי שנים ארוכות נהיה ממנו עץ עושה פרי, ואף אחד לא אומר: "כ"כ הרבה שנים לא יהיו פירות - אין בשביל מה לזרוע". כך כל אדם צריך לזרוע את הגרעין, ולהמשיך לעבוד עד שיגיע להשיג את השגת הבורא באמצעות המדריגה שלו. וכל אחד לפי המדריגה שלו והעבודה שלו יכול לחיות עם הרבש"ע בדיוק כמו שמשה רבינו חי במדריגה שלו. ועל כן צריך האדם לא להתעייף, וכל הזמן יעבוד להכיר את המהות שלו.

שאדם יכיר את המהות שלו זו עבודה מאד קשה, בגלל שהאדם מונח תמיד בבחינה של גאווה, ושל גניבה, ושל ניאוף ורציחה. והוא מוכרח לעבור את כל המדריגות הללו אם הוא רוצה להתקדם. כמו בצבא, שמי שרוצה להגיע לדרגה גבוהה צריך להתחיל מהדרגה הפשוטה ביותר עד שיגיע לעליונה, כך כאשר האדם נכנס לעבוד בצבא של הקדושה הוא מתחיל מהמדריגה הנמוכה עד שמגיע ל"אין מתום בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי",

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמי קודם

432

- ח -

זוהי העבודה, וכל אחד צריך לעבוד בדרגה שלו, ולא להתעייף, ולרצות לחפש את האמת על מהותו, שהיא: נ' שערי טומאה, וחטאתי נגדי תמיד. וכשכל אחד מאיתנו יחיה עם עצמו בבחינה הזו, מכל פעולה שיעשה - ישיג דביקות הבורא. "ה' הוא האלקים", "ומבשרי אחזה אלוקה". ואז נזכה לשלימות האחדות, שכל אחד יראה רק את נגעי עצמו ולא של החבר, וכשהוא מתרגו - למשל - זה יביא אותו להכיר את היסוד שלו, ובמקום לכעוס על החבר, הרוגז הזה יביא אותו לדביקות. אבל כשהמדה הרעה לא מביאה אותו לשמוע את היסוד שלו הוא מאשים את החבר, ואז נהיה מסך בינו ובין הבורא.

העבודה שלנו היא - מבשרי אחזה אלוקה, כל אחד צריך לראות את הנגעים שלו, ואז - "אחזה אלוקה". אז אין מחלוקות, ועי"ז נגיע למדריגה של הצדיקים האמיתיים, כמו שדוד המלך אמר "ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם". הוא שומע את מצבו - חרפת אדם, בזוי עם. הוא שומע את מהותו ש"אין מתום בבשרי מפני זעמד". ומזה הוא זכה ל"דוד מלך ישראל חי וקיים" - למלכות דקדושה דלית לה מגרמה כלום, הכל הוא רק רחמים.

כך גם אנחנו צריכים לבקש רחמים, ולבקש את ההכרה שכל נשימה אנו בסכנה, ואז נזכה לשלימות, שהיא - וחטאתי נגדי תמיד. וכשנזכה לשלימות הזו תוסר מאיתנו הקליפה שעוטפת אותנו, וכשתוסר הקליפה יצאו הצדיקים האמיתיים אל

והוא צריך לעבוד שהרגל הטבע לא יטעה אותו לשכוח את היסוד, כמו שהצדיק אמת מרגיל את עצמו שלא יחיה במצות אנשים מלומדה, רק תמיד ישמע שהכל רחמים. הוא חי כל הזמן עם 'דין' ומבקש 'רחמים' שתמיד יכיר שמה שהוא עושה זה הרחמים, ודוקא מתוך הדין הוא שומע את הרחמים, כי הוא שכולו דין איך מגיע אליו רחמים, מזה הוא שומע כי ה' הוא האלקים.

ומכיון שאנו רוצים באמת שיהיה הגאולה האמיתית, שהרבש"ע יאמר די לצרותינו, וכימי צאתך בארץ מצרים יתגלה אלינו לעיני כל חי, אנו צריכים להתאחד, ולאחוב אחד את השני. ואם נוצרה שנאה, עלינו לשמוע בזה קריאה מהרבש"ע שהוא מעורר אותנו לשנוא את הקליפה. ואם הוא נותן לנו קנאה, הוא רוצה שנתעורר לקנא קנאת ה' צבאו. כי אדם שחי בדרך של עבודה כשרואה שיש לו קנאה הוא מתבונן מה טיבה של קנאה זו, ומבין שכל אדם מוכרח שיהיה לו קנאה ומדות דעות שהרי "אל תאמין בעצמך עד יום מותך", רק הקנאה הזו מעוררת אותו לקנאת ה' צבאו, וכאשר הוא בכעס הוא שומע בזה התעוררות להתלהבות לבורא. ואז הוא מגיע ל"אין מתום בבשרי מפני זעמד", והוא מגיע לדרגה של הצדיקים, כל אחד במדריגה שלו. הרי כל אחד יכול להיות כמשה בבחינה שלו, אבל לא להיות משה. הרבה עשו כרבי שמעון בר יוחאי ולא עלתה בידם, מפני שרצו להיות כמו רבי שמעון ולא מה שהם.

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

432
T

המשך מעבר קודם

חנם, ולא יהיה קנאה, ולא יהיה רציחה. ואז הוא יסיר כל מחלה מקרבינו, וישלח את משיח צדקינו, ויבנה את הבית השלישי לעיני כל חי - אלו ישראל. ואז ייכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון" - זה עם ישראל. אז ניגאל, ונשב איש תחת גפנו ותחת תאנתו ונהנה מזיו השכינה. שנזכה לזה במהרה בימינו. אמן.

הגילוי, ואז יקויים הפסוק "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו", אז נשמע איך עשיו - שזה היצה"ר - הוא הר, ואז יבואו המושיעים - אלו הצדיקים האמיתיים, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

* *

צריך לבקש מהרבש"ע שנזכה לזה בדורינו. שנזכה לשלימות האחדות. שלא יהיה שנאת

שהשמחה במעונם

הר"ר מרדכי כהן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר שמואל קיפר ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אשר פרוש ומשפ' להולדת הבן

הר"ר שמואל כץ ומשפ' לאירוסיו הבן

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לנישואיו הנכד

הר"ר משה קלירס ומשפ' לנישואיו הבן

הבה"ח דוד קלירס לנישואיו

י"ל ע"י

מערכת החברותא
רח' עדין 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס:

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

כוס תנחומים

הר"ר יעקב קניגסהופר הי"ו ומשפחתו
על פטירת אביו ר' שמואל ב"ר מנחם ארי'ה ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה

כוס תנחומים

הר"ר אשר ישעיה קרויס הי"ו ומשפחתו
על פטירת אחיו ר' אברהם משה ב"ר שלמה ארי'ה ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה

כוס תנחומים

הר"ר שחר לוי הי"ו ומשפחתו
על פטירת אביו ר' משה ב"ר יצחק ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

